

ובהרבי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

**הלכות והנהגות לזמן תקיעת שופר
מתוך עץ חיים למהרי"ץ זצוק"ל
ח"ג דף סח:**

בעת תקיעת שופר צריך אדם להכין עצמו לשמוע קול שופר לקיים מצות עשה יום תרועה יהיה לכם וצריך ש"צ להתכוין להוציא לכל השומעים קולו ויחדד וילפת ויבכה על כל עונותיו כי אותה שעה עת המוסף הוא שעת הדין וכל כך עשה ה' חסד ורחמים עם ישראל לדונם בעת העמידה בעת שהם עסוקים במצוה כדי שלא לדקדק עליהם כ"כ וכדאי במדרש. וכתב רבינו האר"י דבעת תקיעת שופר דמיושב נכון הוא להתודות בלחש כל אדם שלא ישמעו דבריו בין סימן לסימן דוקא כי אז השטן הוא מעורבב ודברי הוידוי עולים למעלה ויתודה דרך כלל עברתי על לא תעשה ועשה. ומי שאינו בוכה בימים אלו ולעת כזאת מורה שאין נשמתו טובה ושלימה כמ"ש האר"י זלה"ה. ותוקע בשופר של איל כדי שיוזכר לנו הקב"ה עקידת יצחק וכאלו עקדנו עצמנו לפניו כדאר אבהו ותוקעין מיושב. כדי לערבב את השטן מיד בתקיעה ראשונה ולא יקטרג עוד בשעת התפלה. ובירוש' אמרו שכשתוקעין פעם א' בהיל ולא בהיל שנייה מזדעזע ובהיל. פירוש ראשונה סבר קיימו מצות תקיעה שנייה סבר שמא שופר משיח הוא שימות בו והגיע זמנו ליפטר מן העולם ויבהל לבקש על נפשו ולא ישטין שנאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ומש"ה בהיל שלא ישאר שום שטן בעולם שנאמר בלע המות לנצח **המשך בעמוד האחדון**

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

והמוון דמעות נוזלים בחיל. עין במור בוכה ולב שמוח (פיוט יעת שער' לפני התקיעות) כתב מהרי"ץ בעץ חיים (ח"ג דף סח.) בזה"ל: אם חל בשבת נוהגים לומר עת שער רחמים לבד ונכון הוא ובפרט לפי מ"ש בפירוש פיוט זה לקמן משם הכ"ב דיצחק ע"ה נעקד בשבת ור"ה היה רק שמשמיט מבית אחרון של פיוט תיבות אלו ושמע תקיעה תוקעה ותרועה. ע"כ:

וכבר ידוע שבפיוט זה היו משתפכים אבותינו נע"ג השתפכות הנפש כאילו זה עתה אירע, ודמעותיהם בחיל נוזלים וקולם השתנק. ולא רק ביום זה, אלא אף בימי חודש אלול בעת אמירת הסליחות. וכבר כתב מהרי"ץ בפירושו לאשמורת (דף לד.) משם מהרי"ץ על הנאמר פיוט יעירוני רעיוני, ז'בקעו דמעו ענניו' בזה"ל: שכל השערים ננעלו חוץ משערי דמעה. ואמר ענניו כי ענני עונים מעכבים עליית התפלות כמ"ש סכותה בענן לך מעבור תפלה. וצריך האדם לבכות כדי שלא יראה כשקרן, עכ"ל. וכן נמצא שהעירו הפוסקים בכמה וכמה מקומות על דבר זה.

וענין הבכיה הוא דבר שהיה מעולם וכפי שכותב בעל הטורים על פסוק (בראשית כג. ב) ז'יבוא אברהם לספוד לשרה ולבכתה', כ"ף קטנה שלא בכה אלא מעט לפי שזקנה היתה אינ' שהיתה כמו גורמת מיתתה שמסרה דין ועל כן נענשה היא תחלה והמאבד עצמו לדעת אין מספידין אותו, עכ"ל. וכן מצינו שבכו ישראל על מנהיגיהם כגון גבי אהרן דכתיב (במדבר כ. כט) ז'יבכו את אהרן ועוד. וכבר כתב הרמב"ם (הלכות אבלות פ"ג ה"א) [על אדם שמת] שלושה ימים לבכיו. ושמעתי מפי הרה"ג יחיאל גרפי שליט"א (הרצליה) שמה שכתב הרמב"ם אין כוונתו לומר אם רוצה יבכה שלושה ימים, אלא יש ענין שהאדם יבכה על מתו שלושה ימים. ע"כ. וגם מצינו שהמלאכים בכו בעקידת יצחק שזו אחת הסיבות שנסתמא יצחק כמובא ברש"י על פס' ותכהין (בראשית כג. א.) ובפרט בימים אלו יש ענין שהאדם יבכה כמובא בספרים שרבינו האר"י ז"ל אמר שמי שאינו בוכה בימים אלו מורה שאין נשמתו טובה ושלימה.

וכתבנו כל זאת מפני שבדורנו יש המתביישים לבכות ועוצרים עצמן מבכיה. ופעם אחת בשיעור עם תלמידי הת"ת שאלני אחד התלמידים, הרב בוכה? השיבותי, בודאי! אדם צריך לבכות על חטאיו וכו'. ואין זה מעליותא כלל וכדאמרן. ואדרבה, חינוך גדול הוא לילדיו כשרואים אותו בוכה על מה שצריך לבכות.

אך החשוב לציין, שיש בוכים בדמעות שלישי, אך שורש הבכיה אינו על דבר אמת. ר"ל, רוב בכייתם על המצב הכלכלי או הבריאותי או הנפשי שהם נמצאים בו וכו"ב, וכביכול הם משייכים את הבכיה לתפילה. ובאמת כיצד ידע האדם אם בכייתו היא על עונותיו? אם הוא בוכה בתפילה בקטעים המדברים על עניינים שצריך לבכות עליהם, ואינו בוכה תמיד, הוי אומר שנותן דעתו למה שאומר וע"כ בוכה. והן אמת שיש גם בכיה של השתוקקות וערגה לבורא יתברך, אך היא בכיה שונה. והיינו צריכים להרחיב בזה יותר אך קצרה היריעה, וכל אחד ואחד יתבונן היטב בדברים, וישום דרכיו בימים אלו שכל ענייניהם לשום ולתקן דרכיו. ונכתב כולם בספר החיים ובספר הזכרון אכ"ה.

לכל תלמידי עטרת חיים, החוזרים, המחנכים הגננות והחורמים, ולכל קוראי הגיליון ולכל עם ישראל
תכתבו בספר החיים ובספר הזכרון ובספר מחילה וסליחה וכפרה

מחידושי רבותינו

עבודת ימים נוראים

מוהר"ר סעדיה בן אור זצ"ל

בחיבורו נתיבות חכמה נתיב המועדים עמ' רנ"ב

פתרונות 'לפרשת נצבים - וילך'
אחודה חידה! פרשת נצבים היא פרשה אחת, המתחלקת לעיתים לשניים, ואז סימנה (הציור בסוף הפרשה) בספרי התיגאן חצוי ולא שלם. **הזוכה בהגרלה:** יונדב דחבש **מי בתמונה:** שבוע אחרון לפתרונו!

אלוהי אברהם!
הלכה האמרת בתפילת ל'ה,
אך אינה מיוחדת רק לראש השנה
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

יש לך לדעת כי אחד מתיקוני התשובה העיקריים והיסודיים, הוא לימוד התורה התמימה, כמו שאמר שלמה המלך ע"ה בחכמתו (איוב כ"ח) לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז, כלומר כמו שערך התורה הקדושה הוא גבוה ורם ויקר מכל ערכי הקניינים הארציים היקרים וחשובים ביותר בעולם, כמאמר הכתוב (משלי ז') וכל חפצים לא ישוו בה, דהיינו הכסף והזהב וכל מיני אבנים טובות ומרגליות אשר בעולם, אין ערך כולם שווה לערך דבר אחד מדברי התורה. כן לעומת זה לימוד התורה הוא רב ערך כביר ועצום ביתר שאת מכל דרכי התשובה וההנהגות הקשורות במסגרת התשובה.

ואע"פ שרבה חשיבותן של דרכי התשובה שנזכרו בדברי חז"ל ובעלי המוסר וההלכה זלה"ה, וההנהגות הנזכרות בספרי חכמת האמת, אשר כולם כאחד טובים וכולן דברי אלד"ם חיים, עכ"ז לימוד התורה הוא רב פנינים ורב פעלים, יקר הערכים ופלא הפלאים, אשר אור המאורים יוצר היצורים האל ב"ה הנחיל את לימוד התורה לבני ציון היקרים זרע ישרים, הם בני ישראל המסולאים בפז, היא התורה היקרה מפז, אוצר האוצרות וכתר העטרות, אבן יקר מאבני יקרות, אשר כל טעמיה ונקודותיה ותגיה מלאים אורות, אמרות ה' אמרות טהורות, כסף צרוף בעליל לארץ מוזקק שבעתים. הוא לימוד התורה היקר מכל היקרים, והוא שקול ככל הקרבנות כולן.

והנה חדש תשרי הוא החודש השביעי לפי חשבון החדשים מניסן. בו מתחילה השנה החדשה. הוא מכונה בשלושה שמות, החודש השביעי, ירח האיתנים ותשרי. וידוע כי כל השביעיות חביבים למעלה, וגם הקב"ה ייחד שמו על החודש השביעי, וקבע בו את ראש השנה ועשרת ימי תשובה ויום הכפורים, סוכות ושמיני עצרת, באופן שיצא רובו בקדושה, ובכך כולו קדש. והוא גם משופע במצוות, שופר כיפור סוכה ערבה אתרוג לולב והדסים שמחת בית השואבה, וכל מיני מגדים של ברכה ושפע בתוכו.

מזל חדש תשרי הוא מאזניים. האדם וישראל ותבל ומלואה עומדים להכרעה על כף המשקל. בניבאים נקרא החודש הזה ירח האיתנים, מפני שנולדו בו איתני עולם. בלשון חכמים נקרא חודש זה בשם תשרי, והוא שם בבלי, ופירושו התרה ומחילה, מלשון תשרי ותשובה כל חובותינו. שני ימי ראש השנה נקראים יומא אריכתא. אחד בתשרי הוא ראש השנה לשמיטין וליובלות, לנטיעה ולירקות (ר"ה דף ב' ע"א). הוא נקרא גם יום הכסה, כמאמר הכתוב (תלים פ"א) בכסה ליום חגנו, מפני שהלבנה מתכסה בו. ולזה רמז שלמה המלך ע"ה באמרו (משלי ז') ליום הכסה יבוא ביתו, כיסוי עוונות, שהקב"ה מתמלא רחמים ומחל את עוונותינו, כמאמר הכתוב (ישעיה מ"ג) אנכי אנכי הוא מוחה פשעך למעני וחטאתיך לא איכור.

בראש השנה השלים בורא העולם את כל מעשי בראשית, אותו יום ששי שנברא בו אדם הראשון. לדברי רבי אליעזר (ר"ה דף י"א ע"א) בראש השנה נפקדו שרה ורחל וחנה, ובו יצא יוסף מבית האסורים. בו בטלה עבודת אבותינו במצרים, בו באה ראשית גאולתם של ישראל. אדם הראשון נברא בראש השנה, חטא בעץ הדעת ונענש ע"י הקב"ה, עשה תשובה וזכה למחילה, ובו נולד קין והבל (ב"ר פ"ב). בו חטא קין ונהרג הבל, ונענש קין ועשה תשובה. בו חרבו המים מעל הארץ לדעת ר"א (ב"ר נח ח'). בו ביום נעקד יצחק, ובוה הקב"ה זוכר לנו את זכרון עקידתו, ובוה נכפין ונכנעין כל כוחות הדינין.

אחי ידי נפשי, חזק ואמץ בלימוד התורה וקיום המצוות ועשיית מעשים טובים כל הימים, ובפרט בחדשי ניסן ותשרי. ויהיה ידוע לך שלא כדאי להפסיד את הרגעים הטובים והנפלאים האלה דיום שמחת תורה, כי הם רגעים שבהם מזדמנת לך הזדמנות אחרונה להשגה, לאמת ולהגשים את כל ימי העבודה וההתעלות, הם הרגעים אשר אם תתבונן בהם ובמשמעותם הנפלאה, אם רק תגלה רצון טוב להשתלב בחבורת בני בכורי ישראל, אשר עליהם נאמר (ישעיה מ"ט) ישראל אשר בך אתפאר.

אשרי מי שיעלה בידו לנצל את הרגעים החשובים האלה וידע להשתלב לעלות במעלות הסולם האדיר, ויחנה בסדר מדרגותיו, ויעלה בכבש מעלותיו, ומשם יפנה דרך קדימה דרך המלך, דרך מדבר קדמות דרך מזרח שמש, דרך משמר העמק דרך בית אל, דרך הקדש פנימה אל קדש הקדשים, מקום ההוד וההדרה. ויהיה נמנה עם השרידים אשר ה' קורא, ואשר יכלל במסגרת אלו הנאמר בהם (תלים כ"ד) מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו.

אשרי מי שיועד לשלב את עצמו חזק בחבורות קודש המונהגות ע"י אושפזין עלאין קדישין, ויתחבר חזק בקשר אמיץ וחזק קשר של קיימא, ותהיה לו תקוה טובה וראשית טובה לכל דברי הברית הכתובים בספר התורה הזה לעיני כל ישראל, ויהיה מקומו במילה הראשונה אשר בו פוצח בעל הקריאה, הוא חתן בראשית.

והנה המזמור של ראש השנה הוא למנצח על הגתית לאסף הרנינו לאלד"ם עוזנו וגו' (תלים פ"א), ואנו אומרים אותו בראש השנה כמה פעמים. קולות הרינה וקול השופר המהדהדים בו, מביעים מצב רוח אחר, הוא מכיל רעיונות שונים המעלים רגנת לב ושמחת נפש, חדות רוח וזהירות הנשמה. אין מזמור זה אלא מזמור של ראש השנה, הוא הוא התמליל של התקיעות תקיעה תרועה תקיעה.

ארבע לשונות אלו הרנינו הריעו זמרו תקעו, מרמזים על חשיבות המעשים הטובים והפעלים המפוארים אשר עושים ופועלים בני ציון היקרים, אישי ישראל הקדושים והטהורים, בהתוועדם במקדשי אל אלד"ם חיים, המלך הקדוש אלד"י המשפט, מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון, אל מלא רחמים ומתנהג בחסידות.

בימים האלה ראשית הגלות נגלות אורות זהרי שמחת החג, והוד יפעת יקרת ימי התשובה וקדושתם הרמתה, ואשר סוד רמיותן נרמז באות

- לרפואת שיריה בת נח לוי בשכחע"י
- לרפואת יקותיאל בן דוד רייבי בשכחע"י
- לזש"ק תומר ישראל בן יעקב ואודליה בת מנשה
- לרפואת יוסף בן משה דנין בשכחע"י

מהליכות אבותינו

עת לישון ועת ללמוד ועת לקרוא תהילים

במאמר 'שינה בשבת תענוג' (אשר יפורסם אי"ה בלנד בדברי חפץ תשרי תשפ"א) הארכנו בדקדוק הנהגת אבותינו בעניין שינה בשבת, אשר דרכם המעולה והמובחרת לכל שיטות הפוסקים. וכן אם נפשפש עוד ועוד בהנהגותיהם נמצא כי נפלאות מנהגותיהם, יש עת לכל דבר וענין, לא תמיד היו עוסקים בלימוד התורה ולא לחינם הוא. והוא מה שאמר שלמה המלך החכם מכל אדם (קהלת ג. א): **לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים:** וכמו שהעלה בסידור 'שיח שפתותינו' (ר"ה עמ' רצ"ט) מנהג עירם רדאע בזה"ל:

לאחר סעודת שחרית בר"ה, נהגו אבותינו מאז ומקדם ואנחנו אחריהם ללמוד כל ספר תהלים. ולא היינו יושנים בצהריים, ההיפך מה שנהגו לנוח בשבת; לקיים שינה בשבת תענוג ר"ת שבת. בהגיע זמן תפילת מנחה, חוזרים לבית הכנסת ולומדים הלכה בענייניא דיומא. לאחר הלימוד, אומרים רבי חנניא בן עקשיא - וקדיש על ישראל. ואומרים אלדינו ואלדי אבותינו מלוך על כל העולם, כדי לקבל עול מלכות שמים. וממשיכים פרשת העקידה וכו'. עכ"ל.

ואשרי המשכיל לא להיות חכם בעיניו אלא יביט לדרכי אבותיו.

יו"ד דשם האל המיוחד הוי"ה ב"ה. ראש השנה הוא הקדמה לימי השמחה של חודש תשרי, וסוד ההכנה לזמן הוד שמחתנו, לחג הסוכות ושמחת תורה. האל הנאדר בגבורה, הוא ינחילנו את התורה. התכונה של ראש השנה עדיין אינה השיא של עבודת ה'. אמנם נאמר (שם) תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו, אבל עדיין הירח מכוסה. ואילו המילים הרנינו הריעו זמרו תקעו, שייכות ללילה של ירח מלא בכל זהרו. בכסה ליום חגנו, בחודש שיש בו חג הסוכות. בראש השנה מעורר אותנו קול השופר, ואחרי התעוררות זו בא הכבוד לשמחתנו ולהביאנו אל שיא עבודת ה' אלדי ישראל. כל זה (מד"ה והנה המזמור) הוא תמצית מדברי הרש"ר הירש זלה"ה, בתוספת נופך מלוטש ממה שחנני האל הטוב החונן לאדם דעת, יתברך ויתעלה.

וכתב הרב בעל יסוד ושורש העבודה וז"ל, ראוי לאדם להשתדל לקנות עלייה קודם ראש השנה כדי לעלות לתורה ביום ראש השנה. עיקר המצוה לקנות העלייה בדמים יקרים ולא בחינם, כדאיתא בזה"ק בכמה דוכתי ובפרט בפרשת תרומה, וז"ל מועתק ללשון הקודש, פתח רשב"י בתחילה ויקחו לי תרומה (שמות כ"ה), יורה שמי שרוצה להשתדל במצוה להשתדל בעשיית רצון הקב"ה בהשתדלות בקניית המצוה או העלייה לספר תורה כפי כוחו, בכסף מלא. ויהיה נאה ויפה לאדם לקבל ההשתדלות ההיא לעשות נחת רוח לבוראו כפי השגת ידו, כמאמר הכתוב (דברים ט"ז) איש כמתנת ידו כברכת ה' אלדיך אשר נתן לך, כלומר בדמים ולא בחינם. למען יזכה במעשה קניית המצוה או העלייה לספר תורה, להמשיך עליו רוח דקדושה בשכר שלם, במרץ ובהשתדלות עצומה, גדולה ורבה, בטהרת לבו, בטהרת משכנו, ברצון לבו ובחפץ נפשו, כמאמר הכתוב ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי, ממי שהוא איש המתגבר על יצרו.

והנה חובה גדולה וקדושה לאמץ הלך רוח מחשבה בדרך שונה מן המקובל, כי לכל אדם יש הלך מחשבה ההיפך מן המאמרים שניכרו בספר הוזה"ק בעניין הנו"ל, ונרמה לו לאדם בפשטות כי כל דבר או מעשה שבקדושה צריך להיות ללא מחיר וללא דמים או במחיר מועט, ולא מילתא היא, אלא האמת הוא כי כל דבר שבקדושה צריך להיות בדמים, כי הכסף לא נועד לעניינים הגשמיים בלבד, אלא נועד גם לעניינים הרוחניים. וכמו שהגוף חושק וכוסף לצרכי מאכלים טובים ומשקים נעימים ומתקי מעדנים לעדנו ולענגו, כן ביראת ה' יראת הרוממות ונעימות האהבה הרוחנית, הנשמה זקוקה לעשיית דברים רוחניים לעדנה ולענגה, במתק ודשן רוחניים, המקנים הנאה רוחנית נפשית עילאית. דבר זה מחייב את האדם לימוד רחב והרגל מרובה להתעלות בדרגת הסולם המוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, תיבת סולם עולה קל"ו ותיבת ממון ג"כ עולה קל"ו. וכמו שהכסף משרת את האדם לצרכיו הגשמיים והארציים, כן הכסף צריך לשרת את האדם לצרכיו הרוחניים, לקיים מאמר הכתוב (שמות ט"ו) זה אלי ואנוהו, ואמרנו חז"ל במכילתא (פרשת בשלח) התנאה לפניו במצות, עשה לך ציצית נאה תפילין נאה טלית נאה וסוכה נאה, וכן כל המצוות ומעשים טובים הכלולים בתורתנו הקדושה, צריכין להיות נאה בהידור רב ובמעלה חשובה ובהתעלות רוחנית, אשר יגדילו וירוממו וינשאו את הנשמה ואת כוחותיה הרוחניים ביתר תוקף וגבורה, ותתטהר ותתקדש ותתעלה מאד מאד, ותתגדל במעלות גדולה רוחנית נשגבה ונוראה, עצומה ונפלאה, בהתכוננות רבה לקראת אל אלדי ישראל.

ואז ע"י זה יזכה לבחינת נשמה דאצילות, אשר אין זוכין לה אלא השרידים אשר ה' קורא, אשר מחשבותיהם ודיבוריהם ומעשיהם הכל בדרך טהרת הקדש, קדושים הם וקדושים יקראו להם. ועליהם נאמר (תלים ט"ו) לקדושים אשר בארץמה ואדירי כל חפצי בסם, אלה הם האנשים הישרים תמימי דרך, המיישרים אורחותם בדרך חכמה ומוסר השכל, ויראת ה' טהורה עומדת לעד תמיד נסוכה על פניהם, וארשת חן והוד קדושת חופפת את דיוקניהם, מזיו יראת הרוממות אשר הם יראים את ה' האלהים הנותן חכמה לחכמים ודעת ליודעי בינה, מגלה רזיו להם וסודותיו צפונים בלבותיהם. וע"י זה זוכים להוד החכמה ודרגת הקדושה, כמאמר הכתוב (משלי ט') תחילת חכמה יראת ה' ודעת קדושים בינה. ועל ידי זה יזכה האדם לקדושה, ויעלה תמיד מעלה אחר מעלה במעלותיה המקודשות.

בדרכיהם אתהלך...

הנחיות בטרם השתמשו בספר מקודש (ח"א)

סיפר רבי יהודה שמעון משרקי שהיה לאביו הרב שמעון ספר קדוש ומקודש, ולא היה משתמש בו אלא לצורך גדול מאד ורק לעתים רחוקות, ולפני שיפתח הספר היה שוחט עוף או גדי או כבש, ואחרי זה יפתח הספר וישתמש בו. וכשהוא גומר את פעולתו, מחזיר הספר למקומו, וסוגר עליו בטיח טיט, כדי שלא ידעו איפה הספר ולא יגעו בו כלל. ופעם אחת בא נכרי אחד, המושל על העיר שגרו בה בתימן והיא נקראת עיר עמד בחו"ל. וביקש הגוי מהרב שמעון וצ"ל שיפתח לו את הספר וזה היה בערב שבת קודש, ומרוב הפחד מאותו הגוי האלם, הוציא את הספר ממקום מחבואו והשתמש בספר לפי בקשת המושל של אותה עיר.

המשך אי"ה בל"ג בשבוע הבא

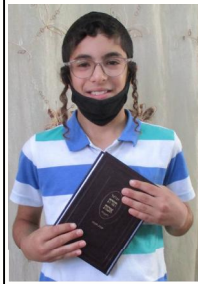
לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,

דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,

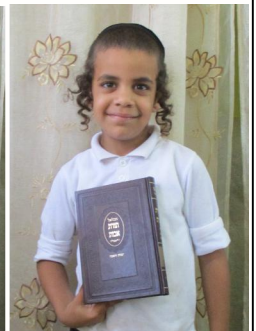
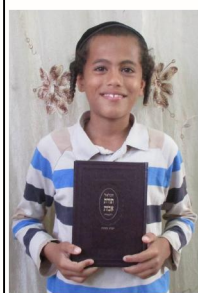
יפה בת יחיא נהרי ע"ה. תנצב"ה

תפארת בנים

מבצע 'תפילה בהתמדה' אשר זכו וקיבלו סידור מתנה ה"ה חיים משה ג'יספן, אהרן נהרי, אלנתן ברקוביץ, יקרר עוז ארי, שלמה טסה, יהודה בן יעקב, ישי אגסי, שר שלום חסיד, אביתר מפעני נ"י יה"ר שיתקבלו תפילותיהם ברצון, אכ"ר

המשך מהעמוד הראשון

למדנו שתקיעות דמיושב כדי לערבב את השטן והם העיקר ותקיעות דמעומד הם על סדר הברכות (כ"ב הפוסקים):

פניני הלכה

כתב של"ה התוקע צריך לפשפש במעשיו ולהפריש עצמו מכל דבר שמביא לידי טומאה ושילמוד טעם התקיעה. ומה טוב ומה נעים אם ילמוד ויבין סודות התקיעה כי הוא סרסור בין ישראל לאביהם שבשמים לבטל הדין ולהמשיך הרחמים ובשעת התקיעה יכוין אל עקידת יצחק וכו' יע"ש"ב. ובס' העקידה האריך בזה בפר' אמור וסיים וראוי לנו שנודדו תכלית הזירוז שיהיו אלה השלוחים הש"ץ בתפלותיו והתוקע בתקיעותיו היותר בקיאים שאפשר למצוא בכוננת התקיעות והבנת התפלות ובכוננות שהם מרוצות לשמים לשכך רוגז הדין וראוי לכוין בתקיעות ליזכר אותה עקידה אשר בה נהפך הדין לרחמים וכל אחד יעקוד עצמו כמו שעשה יצחק דהתם בהזמנה לחוד סגי וכו' עש"ב: צריך לתקוע מעומד דכתיב יהיה לכם וילפינן מלכם דגבי עומר דכתיב מהחל חרמש בקמה אל תקרי בקמה אלא בקומה וממילא מסתברא שהתקיעה כיון שהיא זכר לעקידה ומלמדת סניגוריא עלינו לכך ראוי לעמוד המליץ לפני הדיין דקיימא לן בעלי דין בעמידה. ואמנם לא הטריחו הציבור לעמוד באלו כיון שעתידין לעמוד בתקיעות שעל סדר הברכות שהן עיקר. ועוד י"ל שהש"ץ הוא במקום הציבור דשלוחו של אדם כמותו, אי נמי דמה שאין צריכין הציבור לעמוד כבעלי דינים כבוד הציבור שאני עיני ס' תניא ועיין הרדב"ז ח"א סימן כ"ה ומ"ש עליו הכנה"ג ז"ל: ואין לסמוך עצמו ובדיעבד יצא (אחרונים). ומברך לשמוע קול שופר כגירסת הר"י"ף והרמב"ם ובה"ג וכ"כ רבינו הא"י גאון הלכה רווחת בישראל כן ומנה לא תזוז: ומשעה שברך החזן לא ישוח ולא יסיה דעתו וכן הציבור עד שישלימו כל התקיעות דמיושב ומעומד ובדיעבד אם עבר ושח א"צ לחזור ולברך עיין פוסקים:

לזשיק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזשיק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה

חכמי תימן

הרב דוד בן סעדיה לוי זצ"ל נולד בכפר נאצרי שבמחוז איב לפני כמאה וחמישים שנה. תנצב"ה.

זכה במבצע

'אוספים זכויות'

התלמיד הנעלה

יוסף שלום דמרי נ"י

יה"ר
שיזכה
לשמוע
שופרו
של-משיח,
אכ"ר

התודה...

הברכה...

למרחן פוסק עדת תימן, איש על העדה בגאון ולתפארה נשיאת המוסדות אשר מדריכנו בדרכים ישרות, ובפרט בעת אשר העגף משתולל בחוצות, הגאון הגדול

רבי יצחק רצאני שליט"א

יהזקוה ה' ויאמצהו, ויאריך ימיו ושנותיו בגעמים דשנים ורעננים, ויפתחו לו כל השערים הנצמרים בקדיש בימים נוראים, ויתגב בספר החיים ובספר הזכרון ובספר מהילה וסליחה וכפרה, אכ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: e0504150896@gmail.com